

Tak si přectavte, Frau Winklthófr,

přišel za mnou nákej pán, v redingotu, a že prej abych mu něco virobil. Chtěl po mně železný dráty, v dýlkách vod jedný stopy až do tří stop, ale né fšecky stejný, ale po jednom palci vodstupňovaný. A na konce že prej chce přivařit železný kuličky, průměr půl palce. Kde je mám hnet tak vzít? A že prej aby to bylo co nejrychlejc hotový. Že prej na tom záleží pokrok lictva či co, von řek'.

Mně je nějakej pokrok lictva ukradenej, hlavně gdyš zaplatí, že jó.

Vod kamaráda sem sehnal kule do muškety, nejsou železný, ale volověný, ten pán to stejnak nepozná. Maj asi tři štvrtě palce v průměru.

Tak sem mu to virobil, von si pro to za dva dni přišel, a hned jak to skouk, tak popad' jednu tu tyčku s koulema, a začal jí vohejbat přes voj našeho Lajtrwágn. A hned chtěl, abych mu takhle fšechny ty dráty navohejbal, a aby prej mezi těma koulema byla docela malá mezírka. To sou věci Frau Winklthófr, viťte? Čim se takový nóbl páni bavěj! Nemaj co dělat a bavěj se takovejma nesmyslema!

Pán vodešel, dobře zaplatil, to jó, víckrát sem vo ňom neslišel. Že prej nějakej pokrok lictva, zlatý voči!

Johann Mueller, kovář a podkovář v Karlsruhe,
A.D. 1886

Následovaly pokusy Marconiho a Popova,
a za pár let byl na světě objev radiových vln...